

Evlavia biblică

Pastor GHEORGHE GANEA
Președintele Comunității Regionale
Penticostale Oltenia - Argeș

Ne uităm în jurul nostru și observăm tendința oamenilor de a trăi după pornirea inimii lor, după plăcerea lor și după interesele personale. Biblia îi avertizează pe creștini că, în zilele din urmă, oamenii vor avea o formă de evlavie, de aceea este necesar să veghem asupra noastră și asupra fraților noștri pentru a fi oameni evlavioși. Însă, ca să putem face asta, trebuie să înțelegem mai întâi cum este definit conceptul de evlavie în Biblie.

Ce este evlavia

În Dicționarul Explicativ al limbii române, evlavia este definită ca fiind un sentiment religios manifestat printr-o scrupuloasă îndeplinire a practicilor bisericești, cucernicie, sau ca o comportare respectuoasă și admirativă față de cineva sau de ceva.

În dicționarul grec-român pentru studiul cuvintelor Noului Testament, termenul „eusebeo” (eusebes), este definit astfel: a fi (a trăi) evlavios, a trăi în temere de Domnul (a trăi în frică și respect); închinare (lui Dumnezeu), a se închina, a cinști (Fap. 17:23; 1Tim. 5:4). De asemenea, cuvântul „eusebeia” se traduce cu pietate, evlavie, cuviință, temere de Domnul (1Tim. 2:2; 2Tim. 3:5; 2Pet. 1:3).

Eusebeia este termenul cuprinzător pentru practicarea religiei personale, închinare, slujirea lui Dumnezeu și ascultarea cu reverență de legile Lui. Închinarea plăcută lui Dumnezeu trebuie adusă cu evlavie și cu frică (Ev. 12:28-29).

Evlavia mai înseamnă a privi în sus, spre unicul și singurul Dumnezeu și a trăi viața în armonie cu El. În Fapte 10:2, Corneliu este descris ca *eusebes* (cucernic) și temător de Dumnezeu. Eusebeia îi acordă lui Dumnezeu locul corect și se închină lui Dumnezeu într-un mod corect.

Așadar, evlavia este o atitudine corectă față de Dumnezeu și față de lucrurile divine, o atitudine care îi acordă lui Dumnezeu locul pe care se cuvine să-L ocupe în viață, în gândire și în dedicare.

Ce nu este evlavie

Moralitatea nu înseamnă evlavie. A fi evlavios nu înseamnă **doar a fi un om moral**, pentru că sunt ateii, musulmani, hinduși etc. care, în ciuda moralității lor înalte, nu sunt temători de Dumnezeu și nu I se închină (Dumnezeului revelat în Sfintele Scripturi).

Legalismul religios nu înseamnă evlavie. Găsim scris în Biblie despre farisei că erau o grupare religioasă foarte scrupuloasă în împlinirea prescripțiilor deuteronomice, dar care nu trăia într-o relație corectă cu Dumnezeu.

Activismul în biserică nu înseamnă evlavie. Sunt mulți oameni disponibili și foarte activi în biserică, dar care au motivații greșite, cum ar fi câștigul financiar sau propria faimă și popularitate sau chiar simplul sentiment al datoriei. Activitatea acestora nu reprezintă închinare înaintea lui Dumnezeu. De asemenea, Pavel îl avertizează pe tânărul slujitor Timotei că în vremurile de pe urmă vor fi oameni care au doar o formă de evlavie (2Tim. 3:5).

Evlavia în Vechiul testament

În Septuaginta, termenul *eusebeia* apare în Isaia 11:2, fiind folosit referitor la frica de Domnul; iar în Proverbe 1:7, el este întrebuitat cu privire la aceea frică de Domnul care este începutul înțelepciunii. Aici, putem vedea din nou că, în esență, eusebeia este atitudinea corectă față de Dumnezeu, atitudine de venerație, de reverență, de ascultare. În cartea Osea găsim scris despre evlavie la Efraim și la Iuda: „*Evlavia voastră este ca norul de dimineață, și ca norul care trece curând*” (Osea 6:4), ceea ce înseamnă că *evlavie* lor era trecătoare și că dispărea repede, așa cum se evaporă roua dimineața. În 2Cronici 32:32 este descris faptul că evlavie are de face cu faptele și nu cu formele.

Evlavia în Noul Testament

Cuvântul *evlavie* apare de mai multe ori în Faptele Apostolilor. Spre exemplu, Petru și Ioan argumentează că ei nu au vindecat pe ologul de la poarta Templu prin propria lor putere sau prin *eusebeia* (Fapte 3:1).

Termenul îl găsim și în epistolele pastorale. În 1 și 2 Timotei și în Tit, Pavel îl folosește foarte mult, pentru ca omul lui Dumnezeu să știe cum să se poarte în biserică. Evlavie apare și în Epistola către Evrei și în Epistolele lui Petru.

Practicarea evlaviei

Ca să putem practica evlavie avem nevoie să cunoaștem adevărul lui Dumnezeu și puterea Sa:

Adevărul complet este potrivit cu evlavie! Apostolul Pavel a scris în prima sa epistolă către Timotei (3:1-15) despre comportamentul evlavios, adecvat în biserică, care trebuie să fie potrivit cu adevărul și nu este împotriva învățaturii sănătoase. Evlavie este doctrina de bază centrată fundamental pe persoana Domnului Isus, care este sursa oricărei închinări și a oricărei conduite creștine. Taina evlaviei – secretul revelat din care izvorăște evlavie, este mesajul Evangheliei lui Hristos (1Tim. 3:16). Învățătura sănătoasă a predicatorilor trebuie să fie potrivită cu evlavie, cei care „nu

(click aici pentru continuare)

„Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavie este folositoare în orice privință, întrucât ea are fâgăduința vieții de acum și a celei viitoare.”
(1 Timotei 4:8)